

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato:

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2002-730-0741
Dok.: SAL20788
+ bilag

Ved lov nr. 256 af 8. maj 2002 blev retsplejelovens regler om udeblivelsesdomme og genoptagelsessager ændret. Af lovforslaget (L 73 af 30. januar 2002, pkt. 3.3.7. i de almindelige bemærkninger) fremgår det, at Justitsministeriet nøje vil følge udviklingen i antallet af udeblivelsesdomme og genoptagelsessager, herunder med henblik på at vurdere om den ubetingede adgang til genoptagelse, jf. retsplejelovens § 987, stk. 2, fortsat bør omfatte tilfælde, hvor tilsigelsen er forkyndt for tiltalte personligt.

Justitsministeriet anmodede på denne baggrund Rigsadvokaten om at udarbejde en rapport om udviklingen på området, således at rapporten kunne foreligge efter 2 år.

Rigsadvokaten har den 26. oktober 2004 fremsendt den endelige rapport til Justitsministeriet. Rapporten vedlægges - i 5 eksemplarer - til Retsudvalgets orientering.

Det fremgår bl.a. af rapporten, at det på baggrund af indberetninger fra politikredsene om anvendelsen af de nye regler er Rigsadvokatens vurdering, at den udvidede adgang til at afsige udeblivelsesdom har bevirket en vis ressourcebesparelse, selv om den må anses for at være beskedent. Det er endvidere vurderingen, at forudsætningerne i forarbejderne til lovændringen om, at den nye regel også kan anvendes i sager, der ikke er små, ukomplicerede og vedrører takstmæssige lovovertrædelser, synes at være fulgt i praksis. Kriminalitetens karakter varierer således meget i de sager, hvor den nye regel har været anvendt.

Det fremgår endvidere af rapporten, at ud af i alt 85 udeblivelsesdomme er der alene i 4 tilfælde sket genoptagelse af domsforhandlingen, jf. retsplejelovens § 987, stk. 2. Rigsadvokaten konkluderer på denne baggrund, at der ikke er grundlag for at antage, at der "spekuleres" i at udeblive for at forsinke straffesagens behandling.

Der foreligger endvidere ikke oplysninger om, at den nye bestemmelse i retsplejelovens § 877 stk. 2, nr. 6, om forsvarerens adgang til at dokumentere tiltaltes forklaring til politirapport har givet anledning til problemer. Dokumentation er sket i ca. 1/3 af de sager, der blev afgjort med en udeblivelsesdom.

Sammenfattende er det på den baggrund Rigsadvokatens vurdering, at adgangen til at afsige udeblivelsesdom efter retsplejelovens § 847, stk. 3, nr. 4, er blevet anvendt i et mindre omfang, end man kunne forvente. Den nye regel har dog medført, at i hvert fald 29 sager, som ikke efter det tidligere regelsæt kunne afgøres med udeblivelsesdom, er fremmet til domsforhandling trods tiltaltes udeblivelse. Samtidig er det Rigsadvokatens opfattelse, at den udvidede adgang til at afsige udeblivelsesdom ikke kan anses for at have givet anledning til problemer.

Rigsadvokaten har endvidere tilkendegivet, at Rigsadvokaten vil udsende redegørelsen til politikredsene og i den forbindelse opfordre politimestrene til fortsat at være opmærksomme på at anvende adgangen til at behandle sager efter bestemmelsen i retsplejelovens § 847, stk. 3, nr. 4, i de tilfælde, hvor sagen er egnet til det.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Rigsadvokatens vurdering, og ministeriet finder således ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for at overveje ændringer i ordningen.